

Soovitavad tegevused juulis (Antu Rohtla. Kalender mesinikule 2020)

Juulikuus korje jätkub, sest õitsevad veel valge ristik, juunikuu lõpupoole hakkavad õitsema mitmed pärnaliigid ja kui läheduses on kanarbikualasid, siis kuu lõpus võib loota korjet ka kanarbikult. . Kärjed täituvad kiiresti nektariga, sest juulikuu algusepoole näitab kontrolltaru kaal rahuldavaid juurdekasve. (2-4 kg päevas).. Nektari juurdeolekuga aga väheneb kärjepind ning ema on sunnitud munemist piirama isegi kuni 300-400 munani ööpäevas. Juulikuu lõpus munetud munadest kooruvad mesilasd augusti keskpaiku, kes moodustavad märkimisväärse osa talvitumaminevatest mesilastest (talvel hukkub nendest keskmiselt 17-20%). See tähendab seda, et juba juulikuus tuleb alustada valikuliselt meevõtmisega, et anda emale munemisruumi ja seega üles kasvatada vastupidav mesilaste põlvkond. Kuu lõpupoole kontrolltaru kaaluibed vähenevad ja peale 20. juulit tavaliselt lakkavad. Viimase 10 aasta vaatluste põhjal lõppes produktiivkorje Lõuna-Eestis kõige varem 17. juulil (2013) ja kõige hiljem 31. juulil (2017 A.R.) . Koos meevõtmise alustamisega , tuleb hinnata ka olemasolevate emade väärtust. Kui emad on märgistamata ja nende vanus treadmata, siis on ainuke võimalus nende kvaliteeti hinnata haudme väljanägemise järgi. 2 aastased ja vanemad emad tuleb kõik välja vahetada. Seda on soovitatav teha ajal, mil loodusest on veel korje. Kui looduslik korje lõpeb, muutub emade vahetamine juba keerulisemaks ja ebaõnnestumise korral on üha raskem leida asendusvõimalusi. Olgu siinkohal märgitud, et tunduvalt paremini talvituvad just noorte , samasuviste emadega pered.

Üks eesti mesinduse eestvedaja ja esimesi mesinike koolitajaid Fr. (Priidu, Riidu) Kask (1864-1940) on öelnud, et mesiniku meistriklasse väljendub oskuses mesilasperesid ületalvitada.

Juulikuus ei ole välistatud ka sülemlemine. Hilise , juulikuise sülemlemise põhjusi võib olla peamiselt kaks: esiteks sunnib peret sülemlema ruumipuudus,eriti kui kärjed on täidetud nektariga või meega. Sellisel juhul võib sülemlemine toimuda täiesti ootamatult ja sülem lennata välja ka siis , kui emakupus on alles muna. Tavaliselt põhjustab sellise sülemlemise olukord, kus emal ei ole olnud pikemat aega ruumi munemiseks. Ema kõhneb, muutub kergemaks ja on võimeline sülemiga välja lendama.

Teiseks juulikuus perede sülemlemise põhjuseks on juulikuus puuduv või väga vilets korje. Hakkavad tulema n.n. „näljasülemid“. Pered on arenenud suve jooksul tugevaks , mistõttu korje lõppemisel loodusest tekib perede arengus seisak, mis kutsubki esile sülemlemise. Kui üldreeglina on meil levinud arvamus, et sülemlevad ületalvitunud emadega pered, siis nii ühtede kui teiste põhjuste puhul selline reegel ei kehti. Sülemleda võivad ka samasuviste emadega pered. Sellised hilised sülemid on tihti väikesed (kaaluvad 1,5-2 kg) ja ei taha laskuda ega kobarduda.

Kui sellist sülemit on veel võimalik päästa, siis see osa perest, mis jäi vanasse asupaika on väga raskest seisundis, sest noore ema koorumiseni võib olla veel nädal või veel enam aega. Oma aja võtab noorel emal ka küpsemine enne paarumislendu. Samal ajal aga on emadega pered juba oma isamesilased tõrjunud kas äärmistele kärgedele, või on hoopis tarust välja ajanud, mistõttu võimalus paaruda eluvõimelise ja hea päritoluga lesega on jäänud üsna väikeseks. Sellised pered on otstarbekam võimalikult kiiresti mõne teisega ühendada.

Juba juulikuu algul või keskpaigas tuleb üle vaadata mee käitlemise vahendid : meevurrid, lahtikaanetamise seadmed ja vahendid mee selitamiseks ja säilitamiseks.

Kohe peale meevõtmist on vaja teha varroalesta monitoring ja alustada perede vabastamisega parasiitidest. Nüüd, kui mesilased on rikkalikul söödal tugevaks arenenud , võib kasutada erinevat kevadisest tõrjest ka karmimaid vahendeid. (Vaata Varroos. Turvaline strateegia 2018).